

JĘCZENIE (2) *sb n*

G sg jęczeniã (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. jęknąć.

Wydawanie jęków (2) : krwie y ięczenia/ rãnnych zewszãd pełno było. BielKron 308; Murmur. Szum/ Dźwięk á lzmer/ ciekãcey wody. Abusive. Miãłto wãzelãkiego lzumienia/ yęczenia. Mącz 238a.

Cf **JĘCZEĆ, JĘK, JĘKANIE**

JW